Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36523
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

indigebant deserere noluerunt. sine dubio suas animas pro fratribus posuit.
Unde est illud quod eum quendam dixisse audiuimus. Si dominus impar nobis
fugam in eis persecutionibus ubi potest ee fructus martyrii. quanto magis debemus
fugere steriles passiones qui est barbaricis et hostilis incursus. Verum est quidem
et acceptabile. si his quos ecclesiastici officii uincula non tenent. Nam qui cla
des hostiles ideo non fugit cum possit effugere. non deserat ministerium sine quo
non possunt homines uel uiue uel fieri xpiani. maiorem karitatis inuenit
fructum. quam qui non propter fratres. si propter se ipsum fugiens atque deprehensus
non negauit xpm suscepit martyrium. Quid e quod in epla tua prioze posuisti.
Dicis enim. Si in ecclia persistendum est. qui sumus nobis uel ipsi o filiuli.
non uideo nisi ut ante oculos nros uiri cadant. femine deflorentur. incendantur
eccle. nos ipsi tormentis deficiamus. cum de nob queritur quod non habemus. Po
tens est quidem ds audire preces familie sue. et hec que formidantur auertere.
Non ideo tamen propter ista que incerta sunt. debet ee nri officii certa deseritio. sine
quo est plebi certa pericula. no interbs uite huius si alterius. que incomparabiliter
diligenti sollicitudinisque curanda est. Nam si certa eent ista mala que timentur.
ne in locis in quibus sumus forte deprehendant. primo inde fugerent omes propter quos
ibi manendum est. et nos a manendi necessitate liberos redderent. Non enim
quisquam est qui dicat ministros manere oportere ubi iam non fuerint. quibus
necesse sit ministrare. Ita quidam sancti epi de hyspania profugerunt. prius
plebibus partim fuga lapsis. partim pempris. partim captiuitate dissipatis. Et
multo plures illic manentibus propter quos manerent. sub eorumdem periculorum
densitate manserunt. Et si aliqui deseruerunt plebes suas. hoc est quod dicimus
fieri non debere. Sed tales docti auctoritate diuina. si humano uel errore de
cepti uel timore sunt uicti. Cur enim sibi putant indifferenter obtempandum
ee precepto. ubi legunt de ciuitate in ciuitatem ee fugiendum. et mercennarium
non abhorrent. qui uidet lupum uenientem et fugit. quam non e ei cura de
ouibus. Cur non istas duas dominicas ueras quasque sententias. una scilicet ubi fu
ga finitur et uiberitur. alteram ubi arguitur atque culpatur. sic intelligere student. ut
inter se repperiantur non ee contrarie sicut non sunt. Et hoc quomodo reperitur. nisi
attendatur quod iam superius disputauimus. tunc de locis in quibus sumus permen
te persecutione fugiendum ee a ministros. qui ibi aut plebs xpi non fuerit
cui ministret. aut potest implere per alium. necessarium ministerium. cui ea
dem causa non e fugiendi. sicut in superiori submissis quod supra memorauimus fugit
apls. cum a persecutore propie ipse quereretur. aliis utique necessitatem similem
non habentibus. aquilis illic ministerium abscit ut deseruetur ecclie sic fugit